



Kan du inte berätta något om Jesus". Jag sitter i den lilla minibussen på väg från en stad i Kina där jag medverkat i ett möte. Helt legalt eftersom pastorn anmält till myndigheterna att en utläning skulle predika i kyrkan denna söndag. Vi är tolv personer i bussen och den välklädde forskaren, på väg till ett symposium om vatten i Beijing, tilltalar mig från sin plats längre fram i bussen.

När jag skriver detta sitter jag på tåget på väg mot EÖMs sista sammanträde för året. I den nästan tomma kupén är det ingen som frågar mig om Jesus. Inte för att kupén är så gott som folktom, utan därför att man ställer inte sådana frågor här. Ändå vet vi att många bär på en längtan att få höra de bästa av alla nyheter: Att Gud älskade världen så mycket att han utgav sin enfödde son...

Församlingens viktigaste uppgift är att berätta om Jesus. Det sista Jesus sa till sina lärjungar var att de skulle gå ut i hela världen och tala om honom. Det kan göras på olika sätt. Den helige Franciskus lär ha sagt: Gå ut i hela världen och predika evangelium och måste du så använd ord.

I Kina är det inte vår huvudsakliga uppgift idag att använda de många orden. De troende som kan språk och kultur förkunnar bättre och effektivare än vad vi kan men tillsammans med flera församlingar arbetar vi nu för att nå de mest utsatta: de aidsjuka, de handikappade, de minst privilegierade i samhället. Någon har sagt: Ett lands eller folks moraliska resning kan bedömas efter hur man tar hand om sina handikappade.

Tyvärr hamnar inte det annars så framgångsrika Kina på någon topplista här. Vi försöker uppmuntra försam-

lingar att ta ett större ansvar att nå de mest utsatta – försöker påminna om Jesus-ordet: "Vad ni har gjort mot de minsta det har ni gjort mot mig". Under sammanträdet senare idag kommer vi att planera för att sända några nyckelpersoner från församlingar och institutioner i Kina till en organisation i Asien som har rik erfarenhet att möta "de minstas" behov.

Det händer även i välfärdslandet Japan. Efter att ha förlorat jobbet, gått igenom en skilsmässa eller annan kris befinner sig den tidigare väletablerade tjänstemannen, ingenjören eller läraren bokstavligen talat på gatan. Det sociala skydds nätet är inte speciellt finmaskigt. Villan är nu utbytt mot en sovplats under bron. Arbetskamraterna utbytta mot missbrukare. Våra missionärer i Japan, Kerstin och Bo Dellming upplever att de efter sin pensionering vill göra något för dessa människor. Vi vill efter bästa förmåga stötta dem i detta arbete.

I tidningen läser du om de projekt som vi är involverade i. En berättigad fråga gällande stöd till Kina handlar om landets ekonomiska utveckling. Med en årlig tillväxt på över 8 % utvecklas Kina till att bli en ekonomisk stormakt. Problemet är att tillväxten idag och för överskådlig tid inte verkar få genomslag i de inre provinserna. I exempelvis Henan, Shanxi och Shaanxi där EÖM främst arbetar möts vi av en stor fattigdom på landsbygden. Det är bara att konstatera att de insatser som vi gör när det gäller aidsprojekt, hjälp till handikappade och utbildningar av olika sak inte kommit till stånd utan ditt och mitt stöd. Tack för ditt fortsatta stöd och förböner.

Vi önskar er alla en fridfull julhelg och ett gott nytt år.



Jan-Endy Johannesson

Framsidan: I stället för att församlingsmedlemmarna tar sina barn till de traditionella shintofesterna välsignas nu barnen i kyrkan. Även här är de upklädda på sedvanligt japanskt vis. Bilden tagen utanför kyrkporten i Fuji.
Bakgrund: Japans heliga berg Fuji. Till höger i dalen ligger fujiförsamlingens kyrka, Falkhöjdens kapell. Foton: Bo Dellming.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanläggningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Mick Lidbeck (ordf.) Tord Ershammar, Beata Haapanen, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Christina Wiklund och Arne Wikström.

EÖM – Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Plusgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare och redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Masato Fukinos kallelse till församlingstjänst

Masato Fukino arbetar för närvarande på det stora bilbolaget Nissan där han har några år kvar till pension. I mars detta år fullbordade han en pastorsutbildning via korrespondensstudier och fungerar på fritiden som lekmannapredikant här i vårt kapell och på andra platser. Vår förhoppning är att han efter pensionen skall bli en av våra medarbetare. Här följer hans vittnesbörd:

Jag är född och uppväxt i Tottori län (västra Japan) och mina föräldrar är kristna och tillhör den anglikanska kyrkan. Jag döptes som barn och så länge jag bodde hemma följde jag med mina föräldrar till kyrkan men

sedan jag flyttat hemifrån och börjat mina universitetsstudier drogs jag alltmer bort från den kristna gemenskapen. Inte förrän jag skulle gifta mig började jag gå i kyrkan igen. Innan vi gifte oss gick nämligen min blivande fru i en dopklass och döptes i den kyrka där vi senare vigdes. Vi fortsatte en tid att besöka gudstjänsterna i Anglikanska kyrkan i Yokohama men så småningom slutade vi helt. Jag var då anställd av Nissanföretaget och av dem fick jag ett stipendium att studera i USA under två år vid Berkeley universitetet. Jag blev då introducerad till en episkopalkyrka men vi fick inget ut av gudstjänsterna och slutade gå efter

ett tag.

När jag blivit 45 år blev jag "utlånad" till ett annat företag, Jatco, i Fuji stad. Till en början bodde min familj kvar utanför Yokohama och jag kom hem bara över helgerna. Varje gång jag skulle resa tillbaka till mitt jobb kände jag mig deprimerad. Att leva skild från min familj var inte det liv jag sett fram emot. Efter ett halvår hade jag fått nog. Efter mycket övertalande lyckades jag få min övriga familj positiv till att flytta med mig till Fuji stad. Vi sålde vår lägenhet till halva priset mot vad vi betalat på grund av den ekonomiska krisen just då och flyttade in i en av företaget ägd lägen-



Masato Fukino med familj. Foto: Bo Dellming.

”Jag döptes som barn och så länge jag bodde hemma följde jag med mina föräldrar till kyrkan men sedan jag flyttat hemifrån och börjat mina universitetsstudier drogs jag alltmer bort från den kristna gemenskapen”

het. När min fru de första dagarna tittade ut genom fönstret och såg alla skorstenar och röken som välldes ut kunde hon inte hålla tillbaka tårarna: ”Varför skulle jag behöva komma till en sådan här plats?” Men det är just i sådana här stunder som Herren verkar, fick vi snart uppleva. I en engelsk konversationsklass träffade min fru en kristen som inbjöd henne till Falkhöjdens kapell.

För mig som aldrig varit annat än i anglikanska kyrkor var det en alldeles ny upplevelse. Där fick vi också träffa makarna Dellming och från första stunden kände jag: ”Dessa båda är sanna kristna”. För mig som hittills inte träffat någon kristen som jag av hjärtat kunnat respektera var det en stor nåd. Här i Falkhöjdens kapell bestämde jag mig för att börja om mitt kristna liv igen. Jag blev en regelbunden gudstjänstbesökare men i början kunde jag inte hitta min uppgift i församlingen. Det skedde dock senare genom Alphakurserna. Jag var med som deltagare i den första kursen. Denna kurs har ett fantastiskt bra program för dem som vill börja om, ja få en nystart, som kristna. När den andra Alphakursen skulle starta bad pastor Dellming mig att hjälpa till som medarbetare. ”Det kan jag absolut inte” var min första reaktion men samtidigt ville jag inte säga ”nej” och med Guds och de andras hjälp kunde jag fullfölja detta uppdrag. Genom detta kände jag alltmer att jag nu funnit min plats i församlingen.

En sak som var jobbig i början var den fria bönen. I den anglikanska kyrkan har vi en bönebok med skrivna böner och i gudstjänsterna följer vi en bestämt ritual och därför hade jag hittills aldrig bett med egna ord. När trossyskonen i kapellet bad sina böner kändes det först som om de var från

en annan värld. Jag trodde aldrig jag skulle kunna be likadant men så småningom blev det naturligt för mig också.

En regnig morgon fick jag genomgå ett trosprov. Jag skulle just åka iväg till jobbet när telefonen ringde. Samtalet kom från en ambulans. ”Er son har blivit påkörd och är för närvarande medvetslös. Vi ringer igen när vi vet vilket sjukhus han blir inlagd på.” Vår

”Jag tackar verkligen Gud för allt jag fått lära mig av alla här i Falkhöjdens kapell. Min kallelse till att bli lekmanpredikant fick jag bl.a. genom en predikan jag hörde”

son brukade cykla till gymnasiet tio km varje dag och hade nu alltså råkat ut för en trafikolycka. Medan vi väntade tog jag och min hustru varandras händer och bad av hjärtat ”Herre, hjälp vår son!” Efter bönen kom en stilla förvissning över mig att jag inte behövde vara orolig. Allt var i Herrens goda händer. När telefonen ringde igen och vi satte oss i bilen för att åka till sjukhuset kände jag mig lugn och förtröstansfull. När vi kom in på ambulansmottagningen stod vår son redan på benen, uppsvullen med skråmor över hela kroppen men vid fullt medvetande. ”Vad underbart!

Tack gode Gud!” var vår spontana reaktion. Gud hade hört vår desperata bön. Efterföljande undersökningar visade att vår son klarat sig utan allvarliga skador. Tack vare att vi lärt oss bedja fritt och tro på bönesvar hade vi fått uppleva Guds nåd och barmhärtighet.

Jag tackar verkligen Gud för allt jag fått lära mig av alla här i Falkhöjdens kapell. Min kallelse till att bli lekmanpredikant fick jag bl.a. genom en predikan jag hörde. Pastor Kikuchi berättade hur han efter pension från företaget IBM – här i kapellet fått kallelse till heltidstjänst och hur han som pensionär gått ut en 3-årig pastorsutbildning och börjat sin första tjänst. Han utmanade oss: ”Det finns inget mer meningsfullt arbete än att bli pastor! Börja därför förbereda er nu så att ni er redo när Guds kallelse kommer!” Detta blev första steget för mig att ställa mitt liv i Guds tjänst. Senare fick jag reda på att det fanns en pastorsutbildning via korrespondens (Jesus till Japan – JTJ). ”Då kan jag studera samtidigt som jag fortsätter mitt arbete” var min första tanke. Jag anmälde mig och började mina studier med den inställningen att jag studerar så långt det går. Om det är Guds vilja kommer jag att kunna utexamineras. Utan att känna någon press på mig har jag under de gångna tre åren lyssnat på över 400 föreläsningar via video (ibland sittande i min bil i de långa bilköerna till och från mitt jobb!) och lämnat in över hundra skriftliga rapporter.

I mars detta år utexaminerades jag tillsammans med Falkhöjdens evangelist, Takashi Mochizuki. Mitt hjärta är fyllt av tacksamhet för all den kärlek Herren visat mig. Under resten av mitt liv är det min bön att på något sätt till så många som möjligt förmedla Kristi underbara kärlek. Halleluja!

”Under resten av mitt liv är det min bön att på något sätt till så många som möjligt förmedla Kristi underbara kärlek. Halleluja!”

Hälsning från pastor Mototsune Kobayashi till EÖMs vänner



Pastor Kobayashi med hustrun Eiko.

I april nästa år planerar jag att gå i pension och flytta till Hokkaido. Mitt hjärta är fyllt av tacksamhet till Gud för Hans godhet och nåd fram till idag och jag vill särskilt tacka missionens vänner för god gemenskap alla dessa år. Sedan missionen började sin verksamhet i Hokkaido resp. Shizuoka län har många missionärer blivit utsända och börjat pionjärbete på många platser. Själv kom jag i kontakt med missionen redan för 51 år sedan och den 15 maj nästa år har jag varit gift i 50 år. Jag ser med stor glädje och tacksamhet tillbaka på alla dessa års oförlömliga rika minnen.

Min första kontakt med missionen var i oktober 1958 då jag blev anställd som evangelist i Tomakomais nybyggda kyrka. Min omvändelse till Kristus och kallelse till heltidstjänst skedde när jag var arton år och de första fem åren tjänade jag i en tältmission då vi for runt i hela Japan och hade väckelsemöten. Det var under en tältkampanj i Hokkaido som jag träffade de av EÖMs svenska missionärer. Tänk att det nu är över 50 år sedan dess. Om ett par månader är jag 75 år och min hustru, Eiko, 72.

I april 1965 blev jag efter avslutade teologiska studier avskild som pastor och har sedan dess tjänat i Tomakomai Evangeliska kyrka i 25 år, i Mishima-kyrkan 13 år och nu sist här i Numazu 13 år. När jag ser tillbaka på alla dessa år påminns jag om att jag råkade vara samfundets ordförande både vid bildandet av Japans Bibelevangeliska kyrka (JEBC) den 24 mars 1974 och Östasiens Evangeliska kyrka (EEC) den 2 november 1986 då de av missionen startade kyrkorna registrerades som var sin ekonomiskt och organisatoriskt självständig religiös juridisk person inför de japanska myndigheterna. Lovad vare Herren som fullbordar och stadfäster sitt verk! Det är min bön att EÖM också i fortsättningen skall få förverkliga sina visioner i världsmissionens tjänst och bli till stor välsignelse för många.

Numazu november 2009 Mototsune Kobayashi

Foto och översättning: Bo Dellming

Rapport från vår japanmissionär Kerstin Dellming

TV och tidningar kommer inte så ofta med glada nyheter. Den ena skandalen avlöser den andra och brottsiffrorna ökar. Många har förlorat sina jobb och därmed ofta sin bostad. Särskilt mindre firmor går i konkurs. Många anställda arbetar för halv lön jämfört med förra året. De som tidigare jobbat overtid ibland till mitt i natten kommer nu hem till kvällsmaten, till många husturs förtvivlan. I Tokyo är det allt vanligare att man stjälar mat helt enkelt bara därför att man är hungrig. Den sista tiden har vi också fått känna av detta då många hungriga dykt upp för att få ett mål mat. Några av de hemlösa som vi bespisar har av myndigheterna tvingats riva sina kojor under en bro. Det har orsakat en hel del bråk dem emellan. Bosse har flera gånger fått rycka ut och ta med några till de sociala myndigheterna, till sjukhuset och t.o.m. till polisen. En av våra hemlösa vänner fick sin koja sönderslagen härom natten men som väl var hade han på grund av hotelser tagit sin tillflykt till vår kyrka. Det goda som skett genom detta är att Fuji stad nu börjat få upp ögonen för att något måste göras för dessa hemlösa och ovan nämnda man har nu blivit lovad bostad och underhåll.

Bosse och jag har detta år använt oändligt många timmar i själavård med förtvivlade människor och vårt gästrum i kyrkan har fått vara en tillflyktsort för många på flykt undan en jobbig situation.

Under oktober månad besökte vi EÖMs gamla fält i Hokkaido på inbjudan av pastor Tokita. Vi medverkade vid invigningen av den nya, vackra kyrkan som den lilla församlingen i Konan (19 medlemmar) kunnat bygga utan att ta banklån. Då vi umgicks med gudstjänstdeltagarna runt lunchbordet upptäckte vi många ännu inte döpta "sökare" som kommit till kyrkan genom den hjälp de fått av pastor Tokita. Låt oss be att Gud välsignar denna underbara lilla församling så

att många härefter kommer till tro.

Redan innan vi for började jag känna av min gamla nackskada som sedan bilolyckan för några år sedan medfört yrsel och öronringningar förutom huvudvärken. Det var bara att lägga sig när jag kom hem och även nu, tre veckor senare, är jag inte helt återställd. Det är bara att konstatera att när kroppen inte längre klarar av 12-15 tim. arbetsdag så griper Gud in med sådana här bönesvar! Så just nu är jag uppe några timmar i taget och sköter mina "möten och samlingar". Dessemellan är det bara att ligga i sängen och tacka Gud att Han tar hand om resten.

Från december börjar den bästa tiden att evangelisera. På julen vill många komma till kyrkan och uppleva julstämning och sjunga julsånger. Må julens ljus tändas också inom var och en. I höst har vi börjat två nya aktiviteter: Ett av dem kallar vi "lapptäcke med bibliska motiv" där jag under några minuter läser och kommenterar ett bibelavsnitt. Den andra aktiviteten är en trollerikurs som riktar sig mot barnen. Höjdpunkten på den kursen blir vid barnens julfest.

Vi har nu också vår årliga gudstjänst med barnvälsignelse för barn från 0 till 12 år med handpåläggning och bön. Denna samling har löst ett stort

"Bosse och jag har detta år använt oändligt många timmar i själavård med förtvivlade människor och vårt gästrum i kyrkan har fått vara en tillflyktsort för många på flykt undan en jobbig situation."



Invigningen av den nya kyrkan i Konan, Hokkaido. Pastor Tokita i bildens mitt var med på en resa till Mongoliet 2007 och brinner nu för att hjälpa församlingen i Erdenet att föra ut evangeliet i Asien. Foto: Bo Dellming

problem för många kristna barnfamiljer som inte vill ta sina barn till shinto-templen på den traditionella 7-5-3 årsfesten. Denna fest kom säkert till då barndödligheten var stor. Man ville tacka gudarna när barnen nått dessa åldrar. Nu är högtiden en folkfest och barnen kläds i fina kimonos och bär utsökt makeup.

Vi har många böneämnen: Hälsa och krafter för var dag, visdom och kärlek i kontakt med människor, ett realistiskt tidsschema, ett fungerande teamarbete i församlingen mellan olika gruppleddare, samt ledare som kan fostra fram nya ledare. Många har flyttat och det har varit svårt att hitta lämpliga efterträdare. Vi behöver bl.a. någon som tar ansvar för alphakurserna, en husmor som tar ansvar för kök och planering för fester. Bed också för julens dopkandidater. Till sist tack för förbön för Japan och oss alla under 2009.

Kerstin Dellming



Pastor Tokita och Kerstin Dellming. Foto: Bo Dellming

Pastor Igarashi död

Pastor Fujio Igarashi avled hastigt den 14 oktober. Bara ett par dagar tidigare hade han predikat och lett nattvarden i kyrkan i Date där han var pastor de sista åren. Han blev 76 år.

Pastor Igarashi var en av de första pastorerna på Hokkaido. Han kom som medhjälpare till Paul Eriksson i Muroran för snart 50 år sedan. Under dessa femtio år har han troget arbetat som församlingspastor i Muroran och i Date.

Det var aldrig lugnt kring pastor Igarashi. Han namn betydde bokstavligen "femtio stormar" och sällan har man mött någon som haft ett sådant passande namn. Pastor Igarashi var ett energiknippe, en kraftfull ledargestalt. Han satsade all sin energi på att förkunna evangeliet om Jesus och att leda församlingen. Det gjorde han in i det sista.

Själv räknade jag pastor Igarashi som en av mina nära vänner. Han bodde ofta över i vårt hem i Sapporo

och vi hade alltid trevligt tillsammans. Jag kan när som helst höra hans hjärtliga och pärlande skratt. Ofta steg han

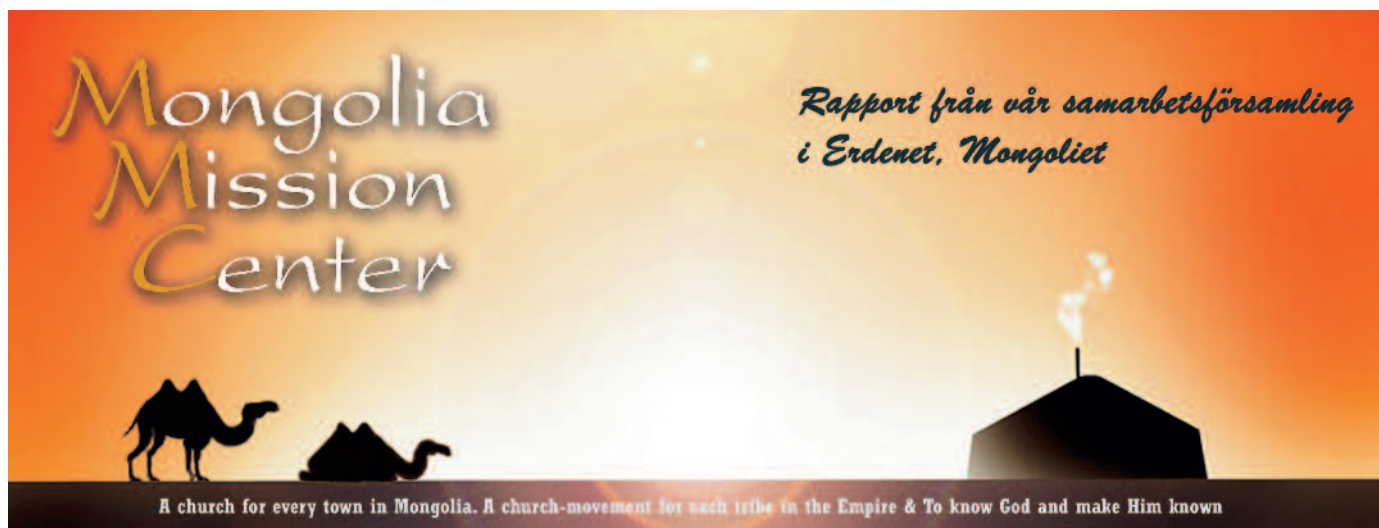


upp mycket tidigt på morgonen för att få en stilla stund tillsammans med sin älskade Jesus. Antagligen såg vi nog lite komiska ut tillsammans. Den länge västerlänningen tillsammans med den ovanligt kortvuxne japanen!

Under många år var pastor Igarashi samfundets ledare på Hokkaido. I den egenskapen besökte han även Sverige i början av 80-talet. Han berättade ofta och ivrigt om sin resa, och kände stark samhörighet med sina kristna vänner i Sverige. Speciellt tagen var han av besöket i Tornedalen och gemenskapen med prästkollegor där.

Nu går han för att motta den trogne tjänarens lön. Vi minns pastor Igarashi med stor tacksamhet och lyser frid över hans minne! Fru Igarashi och de fyra barnen sänder alla en varm hälsning till missionens alla vänner i Sverige och tackar för all förbön och omtanke under dessa femtio år.

Arne Wikström



*Rapport från vår samarbetsförsamling
i Erdenet, Mongoliet*

Ungdom Med Uppgifts årliga konferens för sina anställda

Den tre dagar långa konferensen hölls 10 km från Erdenet på en "retreatgård". Vi talade främst om förnyelse och om att skapa livskraftiga grupper. Sjuttiofem personer från sex olika plat-

tråning för personalen innan Lärjungaskolan började.

Varje kväll hade vi förbön för studenterna, personalen och olika nationer. Huvudtalare var Sandy Hsu som talade över ämnet "360-graders ledarskap". Som ledare och tjänare rörde den här

Stöd till anställda

Just nu arbetar tjugofem personer inom MMC med skolarbete, på kontoret, med socialt arbete och med evangelisation. Fjorton av dessa är gifta och har barn. Nio personer har inget ordnat underhåll. Som anställda har vi skyldighet att ordna upp vår ekonomiska situation genom egna kontakter. Eftersom flera inte haft möjlighet att få underhåll den vägen söker de andra möjligheter och arbetar extra efter sitt ordinarie arbete. Det här utgör ibland ett problem för oss. Det gäller främst de gifta paren med barn. Det skulle vara fantastiskt om var och en kunde få ihop 100 US-dollar per månad. Detta skulle täcka deras sjuk- och socialförsäkringar och ge dem den minimilön som staten rekommenderar. Om du har möjlighet att ge något till vår personalkassa så delar vi ut till dem som har störst behov. Vi uppskattar mycket er som stöder vår personal så att de kan fokusera på sin kallelse.

Lägerverksamhet för äldre

I år har vi upplevt ett visst motstånd från regeringen då vi inte fick tillstånd att ha vårt läger för seniorer på den plats där vi brukar vara. Vi fick hitta en annan plats, ej subventionerad av kommunen. Inte mindre än 76 äldre personer, alla över 60 år, deltog i olika aktiviteter. De njöt av gemenskapen i naturen, spelade spel, åt traditionell mat samt ägnade sig åt gemenskap med varandra. Guvernören själv var



Sjuttiofem personer deltog i UMUs årliga konferens för anställda inom MMC.

ser deltog i samlingarna. På schemat stod träning, gemenskap, bön, samt tillbedjan inom familjen. Det blev ett fantastiskt tillfälle att dela Guds ord och dela våra vittnesbörd om hur Gud har försett oss i tider av nöd och lärt oss att arbeta effektivt i team.

Ledarträning

I slutet av augusti hade vi tre dagars

undervisningen våra hjärtan när vi tänkte på hur Jesus tjänade och hur vi borde tjäna eleverna. Vi har granskat våra liv och blivit förnyade och vi har fått verktyg som ska hjälpa oss att förbli starka i Herren. Den här gången inspirerades vi till tjänst och till att leva upp till våra mål. Vi fick även tillfälle till vila och rekreation.



Lägerverksamhet för kommunens äldre invånare anordnad av MMC.

tillsammans med oss en dag och uttryckte sin tacksamhet över att vi kunnat göra detta för kommunens äldre invånare.

Verksamhet i mongoliska provinser

Under våren åkte vårt "stöd- team" ut till flera områden i östra Mongoliet där vi redan har team som grundar nya församlingar. Vi anordnade möten

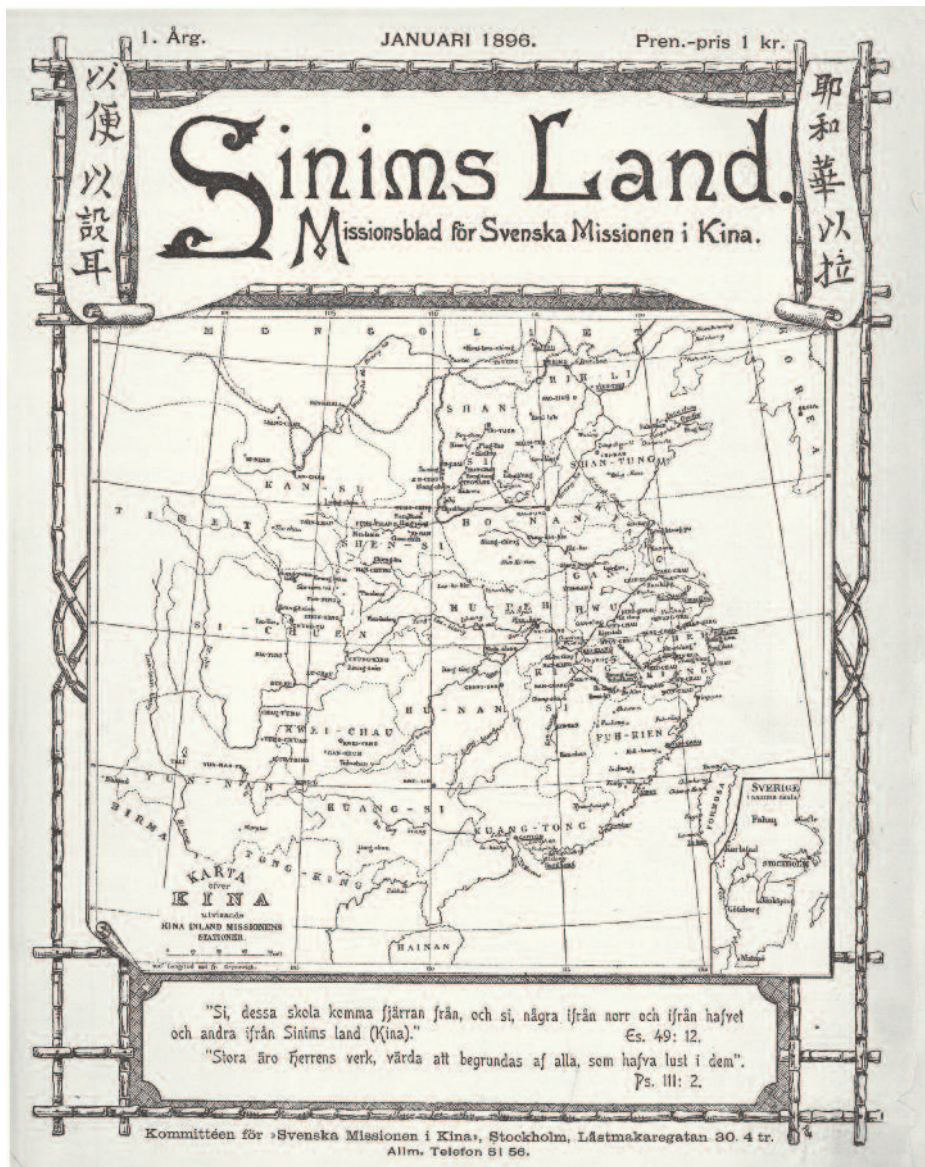
med bibelstudier för kyrkfolket och vi blev positivt överraskade över deras hunger efter Guds Ord. Vi imponerades också av deras kärlek och lydnad för Ordet. Våra elever delade sina vittnesbörd med de kristna och hjälpte också till med en massa praktiska saker i församlingarna. Vi hade också barnmöten och speciella möten för familjer. I juni besökte vi de västra provinserna. Vi mötte pastorerna där och delade Guds Ord med dem. Vi gläds åt att alla församlingar nu har lokala ledare. Vi är stolta över deras tro och deras tjänande i församlingarna. De gav också bidrag till vårt missionscenter. Vi kände oss verkligen uppmuntrade av deras villighet att också stödja oss ekonomiskt.

Till slut: Hjälp oss att bedja att våra elever och anställda får ekonomiskt stöd. Bed också för vårt byggprojekt och att vi inte förlorar tomträtten.

Varma hälsningar från oss alla på Mongolian Mission Center i Erdenet



Team från MMC reser ut i olika delar av landet för att uppmuntra unga församlingar.



Historieprojekt på EÖM

De kinesiska församlingarna har ofta förlorat alla dokument som hör till sin historia. På EÖM pågår nu ett projekt där församlingarnas historia återskapas. Syftet är att skapa en kinesisk hemsida där de troende i Kina kan söka sin rötter.

EÖMs missionshistoria är kinesernas kyrkohistoria. Då Mao övertog landet 1949 inleddes en svår förföljelse mot de kristna som kulminerade under kulturrevolutionen 1966-1976. Att äga ett brev från utlandet kunde resultera i mångårigt fängelsestraff. Gamla dokument, foton, lagfarter m.m. gick upp i rök. Man står idag helt utan dokument som visar på församlingarnas födelse och utveckling. Vi har nu gläd-

jen att från det rikhaltiga material vi har på EÖMs kontor och i Riksarkivet Stockholm återskapa församlingarnas i Kina kyrkohistoria. Så småningom kommer en del att läggas ut på en kinesisk hemsida. Under mars månad kommer hemsidorna med kyrkohistoria presenteras i Kina för några församlingar. Detta är naturligtvis ett svar på våra kinesiska vänners önskemål att få del av sina rötter. Du kan följa historieprojektets svenska del på EÖMs hemsida www.eom.nu under "Historik".

Missionen gav under åren 1896-1981 ut missionstidningen *Sinims Land*. Den behandlar utförligt arbetets mödosamma början, men också till-

växt och konsolidering under svåra förhållanden. Arbeta pågår att i första hand skanna in årgångarna 1896, 1907, 1917, 1927, 1937, 1957, 1967 och 1977. (Missionen räknar sin historia från 1887). Tidningarna skannas in med upplösningen 300 dpi och är fullt sökbara. Av detta följer att de även kan maskinöversättas av Google till kinesiska. Maskinöversättning blir för varje år alltmer tillförlitlig och redan kan exempelvis årgång 1977 som i huvudsak innehåller ett modernt vokabulär på svenska översättas så att läsaren får en uppfattning om innehållet även om satsbyggnaden och en del av vokabuläret inte kommer ut helt rätt.

Gud kommer oss till mötes!

Man skulle kunna sammanfatta juld budskapet med dessa ord: "Gud kommer oss till mötes." Jesus lämnade himlens härlighet och blev människa för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Genom sin försoningsdöd och uppståndelse öppnade Han vägen "hem" till Fadern. "Som när ett barn kommer hem om kvällen och möts av en vänlig famn, så var det för mig att komma till Gud – jag kände att där hörde jag hemma" sjunger vi, och visst är det så sant.

Här i Falkhöjdens kapell har vi en

mycket vacker vävd altartavla, en gåva från Birgitta Lindbom, en av våra goda vänner från det år vi som familj bodde i Månsarp utanför Jönköping. Jag skickade henne ett vykort på Fujiberget som förslag till bakgrund med den förlorade sonens hemkomst som önskat motiv. Jag minns än den nästan profetiska hänförelse vi upplevde när vi hängde upp konstverket den 15 september 1994. Denna bonad har gett oss otaliga tillfällen att presentera vår Gud som kommer oss till mötes med öppen famn. Ovanför in-

gången till kyrkorummet står orden "Välkommen hem" och under dessa år har vi fått nåden att se många "förlorade" söner och döttrar komma "hem". Vilken glädje att få vara med och se Guds uppsökande och frälsande kraft!

När en människa tar emot Kristus som herre och frälsare blir hon "född på nytt". Hon blir bärare av Kristi liv: "Nu lever inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig..." Samma kärlek som drev Kristus att lämna fadershuset för att söka upp och frälsa det som var förlorat, den bor också i dig och mig. Må Kristi kärlek få driva oss ut ur vår egen ombonade, trygga tillvaro till dem omkring oss som fortfarande är hemlösa, utan Gud och utan hopp. Men för att Kristi kärlek skall kunna flöda fram genom oss måste vi ständigt på nytt gripas av undret att vi själva idag får vara Hans av bara nåd! "Vi älskar därför att Han först älskat oss." (1 Joh. 4:19)

Så vill vi till sist tacka er alla som tänkt på och bett för Japan under detta år. Själva fortsätter vi att be om en stor väckelse här i Japan.

Den kristna kyrkan är procentuellt liten men många är hemliga kristna i sina hjärtan. Det finns hundratals kristna skolor och universitet med över en halv miljon elever. Den goda säden sås ut och skall inte återvända fåfängt. Vår son, Daniel, arbetar på en sådan skola och hälsar så gott. Låt oss be och tro att många hittar hem just denna jul!

Bo Dellming



Bo Dellming framför den vävda altartavlan från Månsarp.

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Nytt

EÖMs stockholmsgrupp

EÖMs stockholmsgrupp träffas i Betlehems-kyrkan, Luntmakargatan 82, första torsdagen i månaden kl. 12.30.

4 febr: Min barndom i Mongoliet.

Ulla Skallsjö Sylvéen berättar i ord och bild

4 mars: Vad står det i mor Elins Kina-dag-bok? 1923-1947

Hanna Våglin Jansson bläddrar och reflekterar.

8 april: Hälsningar från vår världsvida kyrka Mick och Magnus Lidbeck, just hemkomna från Kina

8 - 9 maj: EÖMs årskonferens i Clara kyrka, Stockholm

Kerstin och Bo Dellmings adress-uppgifter i Japan

820-10 Kuzawa

Fuji Shi

419-0202

Japan

Tel: 0081-545-72-3375.

Fax: 0081-545-72-3376.

Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack till er som adressändrar. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

Årshögtid 2010

EÖMs årshögtid 2010 hålles i S:ta Clara kyrka Stockholm 29 - 30 maj.

Programmet kommer i nästa nummer av EÖM-nytt.

Vi behöver ditt stöd till vårt arbete!

Just nu pågår bl.a följande verksamheter:

- ❖ Vidareutbildning av lärare vid särskola i Henan
- ❖ Förskolearbete i Shaanxi för handikappade barn
- ❖ Rehab-projekt i Inre Mongoliet
- ❖ Bibelskolarbete i Shaanxi
- ❖ Stöd till kinesiska bibelskolstudenter i Henan
- ❖ Hiv/aids-projekt i Henan och Yunnan
- ❖ Självårdskurser i Henan och Shaanxi
- ❖ Stöd till mongoliska missionärer
- ❖ Stöd till bibelskola i Mongoliet
- ❖ Församlingsarbete i Japan

Min farfar i Kina 1903-1930

Mick Lidbeck har gått igenom brevsamlingar och tidskrifter för att kunna teckna sid farfars och fars livsöden i Mittens rike. Läs den gripande skildringen om de personliga uppoffringar missionärskallet medförde.

100 kr + frakt

Allt eventuellt överskott av boken går oavkortat till sociala projekt i Kina.

En artikel om boken hittar du under www.eom.nu, EÖMs tidning nr 18.



www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet.

Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.
- Stöd till arbetet i Japan.
- Jag beställer boken **Inblick i Inre Mongoliet** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Jesus i Beijing** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Mitt liv som mongol, kines och svensk** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Min farfar i Kina** för 100 kr + frakt.

NAMN

GATUADRESS

POSTNUMMER POSTORT TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås

Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25

Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
 Mottagaren betalar portot

Evangeliska Östasienmissionen

**Svarspost
 415039800
 573 20 Tranås**